
WSTĘP

Niejednokrotnie donoszono o występowaniu zaburzeń psychiatrycznych u astmatyków [81, 110, 124, 154, 159]. Chorobowość psychiatryczna, sprzężona z astmą o ciężkim przebiegu wahała się u nich pomiędzy 30% a 63% [154, 159]. Rozpoznawano głównie zaburzenia lękowe oraz zespoły depresyjne [63]. Grupa zaburzeń psychopatologicznych i osobowościowych u astmatyków wydaje się być nierzadko odpowiedzialna za brak jednoznacznego związku pomiędzy wynikami badań czynnościowych układu oddechowego a nasileniem duszności [104, 105, 106, 108]. Silne emocje mogą być czynnikiem wyzwalającym zaostrzenia astmy, przede wszystkim poprzez gwałtowny śmiech, płacz, gniew lub strach, które poprzez hiperwentylację i hipokapnię potrafią indukować skurcz oskrzeli. Podobnie działać mogą napady paniki [122]. Objawy astmy mają charakter zmienny. Duszność, obok świszczącego oddechu i uczucia ściskania w klatce piersiowej, należy do głównych objawów zaostrzeń choroby. Nasilenie odczucia duszności jest dość słabo skorelowane ze stopniem obturacji oskrzeli; jej percepcja zaś wydaje się być uwarunkowana indywidualnie i wieloczynnikowo. Badanie tych uwarunkowań stało się głównym celem prezentowanych badań własnych.